

המבקש:

אילן קירשנבאום

- נ ג ד -

המשיבים:

1. נציגות הבית המשותף ברחוב בזל 43, תל-אביב
2. אבי טל
3. הניה גודס
4. המנוח יורם רוזנבאום ז"ל
5. המנוחה רבקה נאמן ז"ל
6. רבקה בן משה
7. יוסף פינסקר ז"ל
8. אורית מוזס

(ללא משיב 4) ע"י ב"כ עו"ד אריה לוי, מנחם בגין 11 ר"ג
טל' 03-6245544 פקס 03-6245545

9. אלכסנדר פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד אלעזר טננבוים
רח' מיקוניס 3 ת"א, טל' 03-6887203 פקס 03-6887504

**בקשה "ג" מטעם המבקש: בקשה לביטול החלטה
ולהבהרה ולהנמקה ולחלופין להחזרת האגרה**

מבוקש מכבי' השופט נועם סולברג לבטל את החלטתו מיום 7.1.21 בבקשת הרשות לערער שבכותרת, (להלן: **ההחלטה**, **הבר"ע**) ולחלופין להורות על החזרת האגרה. בנוסף ובלא קשר לסעדים הקודמים, מבוקש להבהיר ולנמק מסי' קביעות בהחלטתו כמפורט להלן.

ואלו נימוקי הבקשה:

1. למעשה, ההחלטה ניתנה בעצם על בר"ע שבכלל לא הגשתי, ותוך שבית המשפט העליון, ע"י כבי' השופט נועם סולברג, ביטל בחוסר סמכות וביושבו כדן יחיד את עיקרו, מהותו ומשמעותו של החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958 (להלן: **חוק ההחלטות**) ואת סעי' 2(א), 2(ג) ו-2א' לו, כשכתב בהחלטה **"בית המשפט הדן בהליך, רשאי לנווט את ההליך על-פי ראות עיניו, ובהתאם לשיקול דעתו. כך, בנוגע להיקף כתבי טענות, כך גם בנוגע למועד שבו ידונו הבקשות המוגשות להכרעתו"**. והפך את החוק לאות מתה, וביטל רטרואקטיבית את הבסיס החוקי לבר"ע.
2. וזאת לאחר שכבי' השופטת עמיתה שרה דותן נמנעה ממתן החלטות במשך כ-7 חודשים ללא כל נימוק ובניגוד מוחלט לחוק ההחלטות, וכשכבי' השופט סולברג אפילו לא מזכיר כלל את טענותיי בעניין חוק ההחלטות, **וגם לא את החוק עצמו**, והציג תמונה עובדתית ומשפטית שונה לגמרי מהמציאות, וכל זאת כדי לדחות את הבר"ע למרות שהייתה צריכה להתקבל במלואה, ואין זאת הפעם הראשונה שביהמ"ש העליון מתנהל כך בענייניי, וגם לא הרביעית, ומדובר בהטיית משפט.
3. המחוקק וביהמ"ש לא הגדירו את המונח **"הטיית משפט"** המצוין בסעי' 6 לחוק יסוד: השפיטה, ואף הוגש בעניין בג"צ 5204/20 עו"ד עודד הוכהאזר נ' כנסת ישראל ה-23 ואח', לפיכך, הסתמכתי

על מושכלות יסוד של המשפט והחליך המשפטי ועל הגדרות שמצאתי ברשת האינטרנט.

4. לדברים משנה תוקף לאור כך שהבר"ע הדחופה רע"א 107/21 הוגשה ביום 7.1.21, וביום 21.1.21 נתנה פתאום השופטת עמיתה דותן החלטה לראשונה מזה כ-8 חודשים, ובעקבותיה הגשתי ביום 24.1.21 בקשה דחופה למתן החלטה בבר"ע ולעיכוב החליך, וביום 25.1.21 ניתנה החלטתו של כב' השופט סולברג המדברת גם על אלמנטים מהחלטת כב' השופטת עמיתה דותן, והשתלשלות עניינים זאת נחזית להיות התנהלות לא תקינה ופסולה של שיח בין ביהמ"ש העליון לביהמ"ש המחוזי לאחר הגשת הבר"ע במטרה לדחות את הבר"ע בדרך מנוגדת לדין ומנוגדת לתקנת הציבור.
5. לפיכך, מבוקש מכב' השופט סולברג להבהיר האם מישחו מביהמ"ש העליון או מטעמו העביר איזושהי הודעה באופן ישיר או עקיף לכב' השופטת דותן כדי שתיתן את ההחלטה מיום 21.1.21 כדי שביהמ"ש העליון יוכל להתבסס עליהן ולדחות את הבר"ע?
6. שאלת ההבהרה נובעת מכך שכל התנהלות השופטת עמיתה דותן בחליך, והבר"ע ותוצאותיה, תמוהות ולא ברורות וזאת ההשערה והמסקנה של המבקש לאור התנהלות זאת ותוצאותיה.
7. המבקש הגיש את הבר"ע לאחר שהסתמך על חוק ההחלטות המחייב מותב לתת החלטה בתוך 45 יום או לפחות לתת החלטה המנמקת את סירובו לתת החלטה, ומתוך הנחה ש"תפקידה המרכזי של ערכאת הערעור הוא ביקורת תקינותם של ההליכים ושאלות משפטיות שעלו במהלך הדיון;" (ע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מ"י), ולאור כך שהערעור אמור להוות רשת ביטחון ומערכת בקרה המקסימלית פגיעה בבעלי דין (רע"א 10044/09 עו"ד בוטח נ' עו"ד ובר).
8. לפיכך, מבוקש מכב' השופט סולברג להבהיר מאין המבקש היה אמור לדעת שכב' השופט סולברג יבטל את חוק ההנמקות לאחר הגשת הבר"ע?
9. כמו כן, מבוקש מכב' השופט סולברג להבהיר ולנמק מאין המבקש היה אמור לדעת מהן הסיבות שכב' השופטת עמיתה דותן לא נותנת החלטות כשהיו לה 3 (!!) הזדמנויות למתן החלטה, כולל לאחר הגשת בקשת הפסלות בה ציינתי בסעי' 63 שעדיין לא ניתנה החלטה גם לאחר 72 יום, ועוד 7 חודשים לתת החלטה ולנמק ולהבהיר, וזאת בנוסף להבהרתי בבקשותיי לסיבה למה אני ממתין להחלטותיה, ורק לאחר שאני מגיש בר"ע, אני שומע לראשונה נימוק כלשהו רק מהשופט בערעור, וזאת במקום שהשופטת עמיתה דותן עצמה תיתן את הנימוק ו/או ההסבר לאי מתן החלטה, ובזמן המתאים לכך ע"פ הוראות חוק ההחלטות, והיו נחשכים אגרה גבוהה וזמן רב.
10. לאחר מתן ההחלטה אמר לי עו"ד לוי, ב"כ המשיבים 1-8, שהוא שלח תגובה לבר"ע אולם בירור עם מרכז המידע העלה שלא מוקלדת תגובה שלו בתיק. לפיכך, מבוקשת הבהרת ביהמ"ש הנכבד אם עו"ד לוי שלח תגובה לבר"ע, ואם כן, האם כב' השופט קרא אותה בטרם נתן את החלטתו?
11. לדברים משנה תוקף שעה שכב' השופטת העמיתה המחוזית דותן ממשיכה לכהן כשופטת למעלה משנתיים לאחר גיל הפרישה, משמע היא בעלת ותק וניסיון של עשרות שנים ומוחזקת כבקיאה ויודעת את החוק אף יותר משופטים אחרים לאור ניסיונה הרב, ועצם נתינת החלטה לראשונה רק

לאחר כ-8 חודשים וזאת רק לאחר הגשת הבר"ע, מעלה גם חזקה להתנהלות מגמתית ולא תקינה המעבירה את נטל סתירתה לידי ביהמ"ש המחוזי ולידי בהמ"ש העליון לבירור העניין, ומבוקש בזאת מביהמ"ש העליון לברר עניין זה ולהבהירו.

12. ההבהרות וההנמקות דרושות כי ביהמ"ש העליון הוא הערכאה העליונה, וכב' השופט סולברג קבע בהחלטתו קביעות לא מנומקות ולא ברורות, וללא ביסוס בעובדות המונחות בפניו, ותוך התבססות על החלטות מהליכים אחרים שאינן קבילות עובדתית ומשפטית, ועל עובדות וטענות שכב' השופט סולברג לקח בכלל מהחלטות ואירועים שקרו לאחר הגשת הבר"ע ומבלי שניתנה למבקש האפשרות להתייחס ולהגיב לתוכנם ולמהימנותם ולמידת האמת העובדתית והמשפטית שבהם, וגם זאת ע"פ הלכות של ביהמ"ש העליון עצמו, לפיהן "אין בית-המשפט יכול לסמוך את ההכרעה בעניין העומד בפניו אלא על חומר הראיות הגלוי והידוע לו, כפי שהובא בפניו על-ידי בעלי-הדין באותו הליך", וכן "עובדות שנקבעו במשפט קודם אינן אלא עדות שמיעה בלתי קבילה המובאת מכלי שני, ומסקנות של בית-המשפט בהליך אחר אף הן אינן קבילות בהיותן בבחינת חוות-דעת" (ע"א 8616/15 רביב ז"ל נ' פקיד שומה כפר סבא ואח', סע' 28, עמ' 10 וההפניות שם, להלן: פס"ד רביב).

13. וכן, ההחלטה בבר"ע גם ניתנה מבלי שניתנה למבקש כל אפשרות להגיב, וזאת בניגוד לכללי הצדק הטבעי שנחקקו כעקרונות יסוד בתקנות 1 ו-2 לתקנות סד"א החדשות 2018 ושחלות על בר"ע זאת, וכשלא ברור אם ומי מהמשיבים הגיב לבר"ע, ואם כן, אזי מן הראוי היה לאפשר למבקש להגיב.

טענות שבעובדה:

14. בע"א (ת"א) 48661-03-19 נשוא בר"ע זאת (להלן: הערעור) הגיש המבקש בקשה שנוגעת במישרין לערעור לקבלת ראיות נוספות בערעור להקלטת הדיון בערעור, ומניין ספירת 45 הימים ע"פ סע' 2(א) לחוק החלטות למתן החלטה החל ביום 7.6.20 (להלן: הבקשה הראשונה).

15. ביום 28.6.20, ולאחר למעלה מ-15 (!) חודשים מיום הגשת הערעור נתנה לפתע כב' השופטת עמיתה דותן החלטה לצמצום מס' עמודי הערעור ל-10 עמ', וזאת מבלי שנתנה כל הבהרה או הנמקה למה היא לא נותנת החלטה בבקשה למתן ראיות נוספות ולהקלטת הדיון, למרות שהייתה לה הזדמנות ראשונה לכך ולהבהיר את מהלכיה ואת מה שהיא מצפה ממני.

16. ביום 28.7.20 הגיש המבקש בקשה נוספת, הנוגעת גם היא במישרין לערעור, למתן החלטה בבקשה הראשונה, ולעיון מחדש בהחלטה מיום 28.6.20 המורה על הגשת כתב ערעור בן 10 עמודים, ולהנמקה ולהבהרה איך ניתן לערער ב-10 עמ' על פסה"ד בן 28 עמ' ועל 22 החלטות ביניים עמוסים בעשרות ומאות טעויות, עיוותי דין והטיות משפט, ולחלופין לעיין מחדש בהחלטה שניתנה ללא נימוק שדחתה את הבקשה להגדלת היקף עיקרי הטיעון, ולחלופי חלופין, להורות על הפחתת היקף כתב הערעור ל-45 עמודים, ולהארכת מועד להגשת ערעור המתוקן ב-45 יום, שכן החלטת השופטת עמיתה דותן הומצאה לו רק יומיים לפני תום המועד שנקבע, ומבלי שהיה עליו לצפות כלל להחלטה כזו, ולאחר למעלה מ-15 חודשים מהגשת הערעור (להלן: הבקשה השנייה).

17. ושוב, הייתה לכב' השופטת עמיתה דותן הזדמנות שנייה לתת החלטה ולהבהיר את מהלכיה ולתת הוראות למערער, וזאת כשכבר היו בפניה טענותיו לפיהן הוא ממתין להחלטה בבקשה הראשונה.

18. ביום 7.1.21 הוגשה הבר"ע שהוגדרה כ"דחופה", בנימוק שהשופטת עמיתה שרה דותן עברה על חוק ההחלטות והנמקות, ופעלה בניגוד מוחלט לסעי' 2(א), 2(ג) ו-2א לחוק, ולא נתנה אף החלטה באף אחת משתי הבקשות אלא פשוט התעלמה משתייהן.

19. רק ביום 21.1.21, היינו 14 יום לאחר הגשת בר"ע זאת, וכ-8 (!) חודשים לאחר תחילת מניין מועד הימים למתן החלטה בבקשה הראשונה, ולמעלה מ-6 (!) חודשים לאחר החלטתה על צמצום מס' עמודי כתב הערעור, נתנה לפתע כב' השופטת עמיתה דותן החלטה בה היא שוב מתעלמת משני הבקשות שהוגשו, וסותרת את עצמה, ושוב (מפורט בהמשך) כותבת עובדות לא נכונות כדי לתת להחלטתה נופך הגיוני לכאורה, ממש כמו שעשתה בהחלטתה בבקשה לפסילתה. ההחלטה מיום 21.1.21 רצ"ב כנספח 1.

20. החלטת השופטת עמיתה דותן מיום 21.2.21 כוללת סתירה ועובדות לא נכונות, הן בטענתה לפיה הוגשו "12 בקשות שאינן נוגעות לערעור לגופו של עניין" (עמ' 1 ש' 2 להחלטתה) כשברור שזה לא נכון לאור הבקשות הראשונה והשנייה, והן לטענתה לחוסר מעש בתיק, למרות שהיא עצמה כותבת שהוגשו בתיק 12 בקשות (עמ' 1 ש' 10), ושעה שחוסר המעש בתיק הוא דווקא מצידה בלבד, וגם הפעם התעלמה מהבקשה מיום 28.7.20 בה מצוין במפורש שהמתנתי 45 יום ע"פ סעי' 2(א) לחוק.

21. כמו כן מפתיע ותמוה שבהחלטתה מפרטת השופטת עמיתה דותן עניינים שיופיעו אחר כך במפורש ובמשתמע בהחלטתו המאוחרת כב' השופט נ. סולברג בבר"ע זאת, שניתנה לאחר החלטת השופטת עמיתה דותן, לפיה הערעור ימחק אם לא אגיש כתב ערעור מתוקן.

22. החלטת השופטת עמיתה דותן מיום 21.1.21 מהווה גילוי דעת ראשון שלה לאחר כ-8 החודשים בהן לא פעלה כלל בתיק, ומהווה סוג של תשתית להחלטת כב' השופט סולברג בבר"ע זאת, ובה היא מפרטת את מועדי בקשותי הקודמות, וזאת שעה שאני ממתין להחלטות חודשים רבים.

23. לאור החלטת השופטת עמיתה דותן מיום 21.1.21, הגשתי ביום 24.1.21 בקשה דחופה למתן החלטה בבר"ע זאת, וביום 25.1.21 נתן כב' השופט נ. סולברג את החלטתו בבר"ע שלא מתייחסת כלל לעובדות ולטענותי המהותיות ביותר בבר"ע, ולא מזכירה בכלל את חוק ההחלטות, ומציגה טענות עובדתיות ומשפטיות המציגות מצב עובדתי ומשפטי מטעה.

24. למשל, לא ברור מדוע כב' השופט סולברג מציג בסעי' 6 להחלטה כאילו שהבר"ע הוגשה בגין החלטת השופטת עמיתה דותן על צמצום היקף העמודים ועל אי דחיית מועד שעה שהבהרתי מפורשות כבר בסעי' 3 בראשית הבר"ע שאין זה כך - "הבהרה: לתשומת לב ביהמ"ש הנכבד, בקשת רשות ערעור זאת איננה על אי קבלת סעדים המנויים בצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), תשס"ט-2009 (למשל סעי' 1.4, 1.6 ו-1.7 לעיל) אלא על כך שלא ניתנו כלל החלטות, דבר השקול להעדר כל נימוק (ראו להלן).", ומבוקש מביהמ"ש הנכבד להבהיר גם עניין זה.

25. כמו כן, מבוקש להבהיר על סמך מה קבע שפסילת השופטת עמיתה דותן התבקשה בגלל גילה ו/או גילה הכרונולוגי, שכן הדבר לא נכון עובדתית, במיוחד שכתב הבקשה לפסילת השופטת עמיתה דותן לא היה בפניו כחלק מהבר"ע (פס"ד רביב לעיל), ובמיוחד כשצינתי בסעי' 63 לבקשת הפסילה ובסעי' 123 לכתב ערעור הפסלות, שגם הוא לא היה מונח בפניו, שהשופטת דותן נמצאת שנתיים לאחר גיל פרישה להמחשת הותק שלה לפיו כנראה דנה בערעורים רבים דומים לשלי, ולכן סביר שלא תמצא עניין מיוחד בערעורי, כפי שהדבר אכן בא לידי ביטוי מובהק במידת העשייה שלה בכל שלושת הערעורים בהם דנה בענייני ובתוצאותיהם, כמפורט בשני כתבי ערעור הפסלות.

26. ולכן כל הציטוטים שכבי' השופט סולברג מצטט ומביא מהליכים אחרים אינם קבילים, ובמיוחד, כשלא ניתנה לי זכות תגובה להם ע"פ כללי הצדק הטבעי, ובמיוחד כשמדובר בהחלטות של כב' השופטת עמיתה דותן שנוהגת לציין עובדות שאינן נכונות, כפי שאף כב' הנשיאה קבעה בפסה"ד בערעור הפסלות על דותן לפיה השופטת עמיתה דותן כתבה עובדות לא נכונות (65798/20, סעי' 8), אם כי הנשיאה עשתה עם השופטת עמיתה דותן חסד, ו"ריככה" שקר של השופטת עמיתה דותן עם מניע ועם יסוד נפשי, לכדי "טעות" בלבד, והשופטת עמיתה דותן חזרה על התנהלות זאת גם בהחלטתה מיום 21.1.21, והן בפסה"ד בע"ר 50439-04-19 קירשנבאום נ' נציגות הבית בזל 43 ת"א ואח' שאין בו כמעט שורה אחת של אמת עובדתית ו/או משפטית, למעט שתי שורות שהן ציון תוכן החלטה אחרת, וגם זה תוך עיוות המצב. פירוט טעויות השופטת עמיתה דותן בע"ר 50439-04-19 (שהוא גם נספח 2 לערעור הפסלות) רצ"ב כנספח 2.

27. ונזכור, בפסה"ד בערעור הפסלות, כב' הנשיאה לא דנה בכלל בשאלת ניגוד העניינים האתי בו נמצאת השופטת עמיתה דותן, וגם נשיא ביהמ"ש המחוזי בת"א, כב' השופט גלעד נויטל סירב לדון בבקשת ניגוד העניינים האתי, דבר שמעיד יותר מהכל כי יש ממש בטענותיי לפיהן מדובר בהתנהלות מכוונת של כלל מערכת המשפט לדחות את ע"א (ת"א) 48661-03-19, ע"א (ת"א) 60400-02-20 (להלן: שני ערעורי המבקש בביהמ"ש המחוזי), וגם דיי ברור ששופט שמקבל 166 ₪ על כל הטיפול בערעור לא יקרא ולא יעשה חלק מזערי מהמינימום הדרוש, כפי שנראה עד עתה בבירור.

28. ואני עומד על טענותיי לפיהן שופט עמית נמצא בניגוד עניינים אתי מובנה, ובמיוחד בהליכים הדרושים שעות עבודה רבות ולא כמו בתביעות קטנות, ונזכור שמוסד השופטים העמיתים החל כניסיון בבתי המשפט לתביעות קטנות בלבד המאופיין יותר כערכאת בוררות בה מטבע הדברים וע"פ דין היעילות באה על חשבון הצדק, ואני עומד על דעתי לפיה שופטים עמיתים ממונים לתיקים שמערכת המשפט רוצה לסיים במהירות בסגנון בימ"ש לתביעות קטנות מתוך מטרה וכוונה שלא לקיים את עקרונות היסוד שהוראות תקנות 1 ו-2 לתקנות סד"א החדשות- 2018, וכך היה בכל 5 הערעורים שלי שנדונו בפני שופטים עמיתים, כפי שפרטתי בתמיכת תצהיר בערעורי הפסלות.

29. סעי' 5 להחלטה בבר"ע גם לא מציין שה"בקשה הנוספת מיום 24.1.21" הוגשה במסגרת בר"ע זאת, ומציגה מצג כאילו היא הוגשה לכב' השופטת עמיתה דותן במסגרת הערעור עצמו, ולא כך הוא.

30. ובאשר לאמור בסעי' 6, ולמיטב זכרוני, עד להגשת הבר"ע ביקשתי ונדחה רק דיון אחד, ולא "מספר דיונים", וגם אז בהסכמה של עו"ד טננבוים. כל שאר הדיונים נדחו בגלל מגפת הקורונה

והתארכות הפגרות ע"פ החלטות שר המשפטים והנהלת בתי המשפט, או ע"י השופטת עמיתה דותן עצמה וביוזמתה, וממילא הדיונים היו נדחים, ואף נדחו בפועל במשתמע בגלל מגפת הקורונה, כמו דיונים אחרים ביני לבין המשיבים בהליכים אחרים, וכי השופטת עמיתה דותן קבעה את שני הדיונים להיות רצופים ולאותו בוקר, ואולמה קטן, ואמורים להיות בדיון לפחות 14 איש כשההנחיות הקורונה מורות עד 5 אנשים וברור שלא ניתן לשמור מרחק 2 מטר ועל הנחיות הקורונה של המדינה, ולמה המבקש אחראי לכך שלכבי הנשיאה לקח חודשיים ימים לתת פס"ד בן 3.5 עמ' שכלל את שני ערעורי הפסלות, היינו אפילו לא נדרשה כתיבת שני פסקי דין אלא אחד.

31. לפיכך מבוקש להבהיר ולנמק איך הקביעה לפיה "תקעתי מקלות בגלגלי ההליך" מתיישבת עם העובדות המפורטות לעיל, וכן גם לנמק את הסירוב לתת החלטה במקום כבי השופטת עמיתה דותן, ומבלי שידעתי כל אלו מראש, שכן השופטת עמיתה דותן לא נתנה כל החלטה בעניין?

32. כמו כן, לא ברור למה כבי השופט סולברג קובע שאני לא מציית להחלטה מיום 28.6.20 אם ההחלטה הומצאה לי יומיים לפני פקיעת המועד שקבוע בהחלטה לצמצום העמודים הן בערעור נשוא בר"ע זאת והן בערעור המקביל ע"א (ת"א) 60400-02-20 קירשנבאום נ' נציגות בזל 43 ת"א ואח' (להלן: הערעור המקביל) שנקבעו לשמיעה ברצף לאותו בוקר, וכשלא היה עלי לצפות בכלל להחלטה כל שהיא, ובוודאי לא כזאת שכן כתב הערעור הוגש כ-15 (!) חודשים קודם, ושלא ניתן לצמצם ביום אחד (סעי' 10א) לחוק הפרשנות), ואפילו ביומיים, שני כתבי ערעור ל-10 עמ', האחד בן 52 עמ' על פס"ד באורך 28 עמ' ועל 22 החלטות ביניים שכוללים כולם הטיות משפט ועיוותי דין קשים וחמורים ואף שקר פוזיטיבי, וכתב ערעור שני בן כ-42 עמ' על פס"ד בן 18 עמ' ועל כ-13 החלטות ביניים גם הוא כולל הטיות משפט קשות וחמורות וכולל גם הוא לפחות שקר פוזיטיבי אחד קשה וחמור, הכל כמפורט בתצהירים התומכים בשני ערעורי הפסלות (ע"א 6579/20, ע"א 6580/20), וכשבמשך 8 (!) חודשים לא ניתנה כל החלטה המאריכה את המועד?

33. אני עדיין עומד על דעתי לפיה שני ערעורי המבקש בביהמ"ש המחוזי וגם ע"ר 50439-04-19 הופנו לכבי השופטת עמיתה שרה דותן כדי ליצור מצג שווא ומראית עין של הליך תקין לכאורה, וזאת במטרה לדחות את הערעורים ע"י התעלמות מכל העובדות והטענות המהותיות ביותר שלי וכתיבת עובדות לא נכונות ביודעין שעליהן היא תבסס נימוקים משפטיים כפי שעשתה הן בכל החלטותיה בדיון המהותי ובפסק הדין בענייני עד עתה, לרבות בעניין פסלותה ובהחלטתה מיום 21.1.21.

34. כפי שטענתי בערעורי הפסלות ושלא הוכחש ע"י כבי הנשיאה, אני מאמין שהערעורים הועברו לשופטת עמיתה שרה דותן כחלק מהתנכלות מערכת המשפט כלפיי, וכי אני ברשימה המכונה "רשימת החיסול" במדיה החברתית, כפי שגילה תחקיר תנועת "לביא" למנהל תקין, ובכדי להסתיר את התנהלותם של השופט הבכיר מיכאל תמיר והשופטת סגנית הנשיא סיגל רסלר-זכאי, ואמונתי מתבססת על תוכנו ומתכונתו של פסה"ד של כבי הנשיאה בערעורי הפסלות בו נמנעה מלהכריע בשאלות המרכזיות ביותר שבערעורי הפסלות, וכן השמיטה מפסה"ד את העובדות והטענות המכריעות והבסיסיות ביותר שלי, שלו היו נכתבים בפסה"ד, היה בפסה"ד של כבי הנשיאה פגיעה במראית פני הצדק ומעורר אי אמון בפסה"ד (כפי שפסקה גם בע"א 3399/20

בערעור הפסלות על המפקחת הבכירה על המקרקעין, אביטל שרייבר, שסירבה להנפיק זימון לדין במשך 11 חודשים למרות מס' בקשות, ועל התנהלות נשיא ביהמ"ש המחוזי בת"א, כב' השופט גלעד נויטל, שנמנע גם הוא מלדון בניגוד העניינים האתי כחובתו ע"פ כללי האתיקה לשופטים.

35. לפיכך, מבוקש מכב' השופט סולברג להבהיר ולנמק איך המבקש היה אמור לדעת שיש קשר בין הבקשה הראשונה שמועד תחילת מניין הימים למתן החלטת החל ביום 7.6.20 לבין החלטת כב' השופטת עמית דותן מיום 28.6.20 לצמצום מספר העמודים שעה שהוגשה הבקשה השנייה?

36. לעניין החזר האגרה: המבקש הסתמך על חוק ההחלטות, התאמץ וכתב בר"ע, הפסיד למעלה מחצי יום עבודה והגיע לירושלים להגיש את הבר"ע ושילם אגרה גבוהה, ואז מתברר שכב' השופט סולברג ביטל רטרואקטיבית את החוק הבסיסי עליו הסתמך וביסס את הבר"ע, ואפילו לא מזכיר אותו בהחלטתו וכאילו שהחוק איננו הבסיס לבר"ע וכאילו שלא חוקק מעולם ואיננו בספר החוקים של מדינת ישראל, וכמוהו כשינוי חוזה לאחר שנחתם באופן חד צדדי ואו הטעיה ואו אי קיום חוזה, ולכן מזכה את המבקש-הנפגע בתרופות ע"פ דין, ביניהם ביטול והשבה או אכיפת החוזה.

37. מכל האמור לעיל, ובכל מקרה וללא קשר לסעדים המבוקשים להלן, מבוקש מכב' השופט סולברג להבהיר ולנמק את המבוקש לעיל.

38. כמו כן, מבוקש מכב' השופט סולברג לבטל את ההחלטה ולתת החלטה חדשה ע"פ הדין הידוע והתקף בעת הגשת הבר"ע, ולחלופין, להורות על החזר האגרה עקב הטעיה והתנהלות הרטרואקטיבית שמזכה בביטול והשבה ע"פ דין.

39. אמנם תקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007 לא מציגות סמכות להשבת האגרה במקרה זה, אולם ניתן למצוא את הסמכות לכך בשלושת המקורות הבאים לפחות:

39.1. כב' השופט סולברג ביטל את חוק ההחלטות שחוקק בחקיקה ראשית, אזי משיקולי קל וחומר ובאותו אופן הוא יכול לבטל ולהוסיף לתקנות האגרות שהן אפילו במדרג נורמטיבי נמוך יותר בהיותן חקיקה משנית.

39.2. ע"פ הסמכות הנתונה לכב' השופט סולברג בשבתו כשופט עליון ע"פ סעי' 75 חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, בוודאי במקרה זה במציג עילה ונסיבות צודקות כל כך.

39.3. לאור חוסר צדק ברור בנסיבות העניין המפורטים לעיל, וע"פ משפט הטבע וע"פ דוקטרינת "החסר הסמוי" לפיה התנהגות והתנהלות הנוגדים כללי יסוד בסיסיים שלא עלו על דעתו של המחוקק, ואילו המחוקק היה נשאל, בוודאי היה קובע שחל עליהם כלל המאפשר את החזרת האגרה במקרים כאלו, כשהמקור להפעלת הטכניקה של השלמת חסר נעוץ בחוק יסודות המשפט, תש"ס-1980 (ע"א 3798/94 פלוגי נ' פלוגית, פ"ד (3) 133).

40. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה זאת.

אילן קירשנבאום, המבקש-מערער.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19-03-48661 קירשנבאום נ' נציגות הבית המשותף ואח'

לפני כבוד השופטת עמיתה שרה דותן

אילן פנחס קירשנבאום

מערערים

נגד

משיבים

1. נציגות הבית המשותף
ע"י ב"כ עו"ד
2. אבי טל
ע"י ב"כ עו"ד
3. הניה גודס
ע"י ב"כ עו"ד
4. יורם רוזנבאום ז"ל
ע"י ב"כ עו"ד
5. רבקה נאמן
ע"י ב"כ עו"ד
6. רבקה בן משה
ע"י ב"כ עו"ד
7. יוסף פינסקר
ע"י ב"כ עו"ד
8. אורית מוזס
ע"י ב"כ עו"ד
9. אלכסנדר פרידמן
ע"י ב"כ עו"ד
10. גילי ליברמן, עו"ד
ע"י ב"כ עו"ד

החלטה

- 1
- 2 ביום 20.03.2019 הוגשה הודעת הערעור. הודעת הערעור מתפרסת על 52 עמודים.
- 3 ביום 28.06.2020 ניתנה החלטה לפיה על המערער לצמצם את הודעת הערעור ל-10 עמודים בלבד.
- 4 מאז הגשת הודעת הערעור, הוגשו 12 בקשות שונות שאינן נוגעות לערעור לגופו של עניין.
- 5 הערעור קבוע לדין לפני לתאריך 11.02.2021.
- 6 הודעת ערעור מתוקנת, טרם הוגשה.
- 7
- 8 על המערער להגיש הודעת ערעור מתוקנת בהיקף של 10 עמודים בלבד, כאמור בהחלטתי מיום
- 9 28.06.2020, עד לתאריך 28.01.2021 בשעה 12:00.
- 10 לא יפעל כאמור, יימחק הערעור מחוסר מעש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 48661-03-19 קירשנבאום נ' נציגות הבית המשותף ואח'

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

עם הגשת הודעת הערעור המתוקנת יקבע מועד לדיון.

הבקשה להפרדת הדיונים בערעורים נדחית.

הדיון שנקבע ליום 11.02.2021 בטל בזאת. נקבע לתזכורת פנימית ליום 01.02.2021.

ניתנה היום, ח' שבט תשפ"א, 21 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

שרה דותן, שופטת עמונה

בית משפט מחוזי תל-אביב
אבי מנשה
שהעתיק זה נכון ומתאים למקור
24.1.21
תאריך
חתימה

הטעויות בפסה"ד של כב' השופטת (עמיתה) שרה דותן בע"ר 19-04-50439

1. ולמעט שני שורות, כל שאר פסה"ד כולל עובדות לא נכונות ו/או מטעות, וגם הפרוטוקול עצמו כולל טעויות רבות מאוד שהשופטת דותן נעתרה לתיקון חלקן. לחלן כל פסה"ד והשורות המודגשות הן ציטוט מפסה"ד:

1.1 "לא ביקשתי את תגובת ב"כ המשיבים והפסקתי את טיעוני של המערער אשר חוזר על הטענות שנטענו בתחילת הדיון." לא נכון, השופטת דותן מנעה ממני לטעון את טענותי ולהפריך את הטענות שבפסק הדין, כמפורט למשל בסעי' 36 בבקשה לתיקון פרוטוקול שהגשתי.

1.2 "עניינו של ערעור זה הינו החלטת כב' הרשמת ערקובי לחייב את המערער בהפקדת עירבון להוצאות הצד שכנגד בסך של 10,000 ש"ח." לא נכון. הרשמת ערקובי לא קבעה את גובה העירבון אלא השופטת אביגיל כהן. הבקשה הייתה להפחתת העירבון.

1.3 "המערער מכביר במילים על היקף ההליך וטוען כי היה על כב' הרשמת לאמוד את סכום ההוצאות הסביר בנסיבותיו של מקרה זה." לא נכון. השבתי לעיקרי הטיעון של המשיבים, שהיו מופרכים, ושפסקי הדין שעו"ד לוי ציטט תמכו בכלל בנימוקיי ובקבלת הערעור, מעבר לכך שעו"ד לוי גם פשוט לא ידע את החקיקה, למשל, שאין הפקדת עירבון בערעור מסוג זה.

1.4 "יאמר מיד, כי מדובר בהליך אשר לכאורה, נראה כהליך סדק מאחר והוא עוסק בדחיית בקשת המערער להקליט את דיוני בית המשפט בקדם משפט המתנהל בפניו." העובדות לא נכונות. הבר"ע היא על ביטול החלטות קיימות ולא על דחיית בקשה להקלטה הדיונים, כאשר המותב האחרון, השופטת סיגל רסלר זכאי, בכלל אפשרה את ההקלטות, ודיון אחד אף הוקלט.

1.5 "על החלטה זו הגיש המערער בקשת רשות ערעור וכן בקשה לעיכוב ביצוע דחיית ביצוע מועד קדם המשפט. כב' השופטת אביגיל כהן דחתה את בקשתו לעיכוב ביצוע. על החלטה זו הגיש המערער בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, רע"א 19-3057, הבקשה נדונה לפני כב' השופט פוגלמן אשר דחה אותה, ומשכך, לא ברור מה סיכויי הבר"ע העוסקת בהקלטת דיון בקדם משפט אשר לכאורה, כבר התקיים." משפט זה נטול כל היגיון משפטי וסותר את עיקרון הסיבתיות. הרי הבר"ע הוגשה לפני שהתקיים קדם המשפט, וכך גם הבקשה לעיכוב ביצוע והבר"ע לביהמ"ש העליון, אז מה הטעם בלטעון שהערעור חסר סיכוי לאחר שכבר ניתנו ההחלטות? וכשהחלטות ניתנו בניגוד מוחלט לדין הקיים ולהלכות פסוקות של ביהמ"ש העליון עצמו תוך השמטת העובדות המהותיות וביטול דבר המחוקק שבסעי' 68 לחוק בתי המשפט.

1.6 "בדיון שבפני, טען המערער שעניינה של הבר"ע גם בדחיית בקשה להקלטת ישיבת ההוכחות. עיינתי בבקשת רשות הערעור, ולא מצאתי התייחסות לנקודה זו." הטענה איננה אמת. פסקת הפתיחה בבר"ע מתייחסת להחלטה מיום 2.4.19 שהיא על ביטול הקלטה דיון ההוכחות, וסעי' 18 לבר"ע מציין מפורשות שהבר"ע היא גם על ביטול הקלטת ההוכחות, וכן סעיפים 12, ו-34 המתייחסים כמובן לדיון ההוכחות ולהחלטה מיום 2.4.19, וכשהחלטה מיום 2.4.19 היא נספח 2 לכתב הבר"ע, ולתיק המוצגים בערעור בפני השופטת דותן עצמה.

1.7 "יתרה מכך, החלטת כב' השופטת רסלר-זכאי מיום 25.3.2019 איננה זנה כלל בהקלטת דיוני ההוכחות, ועיקרה מתייחס לדיון קדם המשפט ותוכנו."

1.8 "עוד יודגש, כי לאחר שיסתיימו הדיונים המקדמיים יחיה המערער רשאי לבקש הקלטת דיוני ההוכחות מאחר שאין באמור בהחלטה כדי לחסום את זרכו להגשת בקשה כאמור." עובדות לא נכונות. וחוזר מזה, כבר ביקשתי להקליט את כל הדיונים כולל דיון ההוכחות, ובקשותיי התקבלו, לרבות ע"י השופטת רסלר-זכאי עצמה. אז למה השופטת רסלר זכאי ביטלה את החלטותיה ללא כל סיבה נראית לעין וללא כל טעם, קל וחומר טעם מיוחד כציווי המחוקק, וללא קבלת עמדת הצדדים, שהסכימו להקלטת הדיון. סתם להתנכל לבעל דין כי ידעה שיוגש ערעור, וידעה שהערעורים ידחו, וכדי להתנכל לתובע ולכתוב בפס"ד שהתובע הגיש הרבה בקשות וערעורים.

1.9 "משכך, נראה כי סיכויי הבר"ע אינם רבים, וכנראה שעסקינן בהליך סרק כפי שצינתי קודם לכן." לא ניתן לבסס פס"ד על התנהלות בדיעבד, ובמיוחד על החלטות שניתנו באופן מנוגד לחוק ולפסיקה. השופטת אביגיל כהן לא התייחסה כלל לעובדות ולנימוקים שבבקשה לעיכוב ביצוע, וגם נתנה פרשנות לא נכונה לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), תשס"ט-2009 כדי לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע בכל דרך כי הבר"ע ובקשת עיכוב הביצוע התייחסו להקלטת ולא למועד הדיון. וכמובן שבסופו של דבר בפרוטוקול קדם המשפט עיוותים וחוסרים מחותיים, כמפורט בבקשה לתיקונו, וגם בדיון זה עו"ד לוי הרעים בקולו כי הוא ידע שהשופטת רסלר זכאי הטתה את כל הליך קמא לטובתו ולטובת הנתבעים כמפורט בכתב הערעור

1.10 "בהתייחס לגובה העירבון, אכן בית המשפט אמור לאמוד את העירבון תוך התחשבות בהיקף ההליך אולם, יש להתחשב גם במספר ההליכים המוגשים על ידי בעל דין המסוים. בעניינינו, המערער הגיש 125 בקשות וניתנו בעניינו 200 החלטות של בית משפט." עובדות שאינן אמת כמפורט בסעי' 3 עד 9 לעיל, ולא משנה בכלל לאיזה הליך התכוונה השופטת דותן.

1.11 "בנסיבות אלה, צדקה כב' הרשמת בכך שיש לחייב את המערער בהפקדת עירבון בסך 10,000 ש"ח." איך יכלה הרשמת ערקובי להיות צודקת בטענה שלא ידעה כלל על קיומה, ולא הובאה כלל בפניה, ולא הייתה חשופה כלל לעניין מספר הבקשות שהוגשו שכן החלטתה ניתנה במעמד צד אחד ומבלי שביקשה בכלל את התייחסות הצדדים שכנגד.

1.12 "הערעור נדחה. המערער ישלם הוצאות הערעור בסך 4000 ש"ח." הוצאות הפוכות לדיון כי הערעור היה צריך להתקבל במלואו ע"פ כל דין אפשרי, וגם סותרות את כל פסה"ד ואומרות שלמעשה שצדקתי בכל טענותיי ובכל נימוקיי, כי היקף הערעור על החלטת הרשמת ערקובי גדול מחיקף הבר"ע וגם התקיים דיון פרונטלי (שלא קים כלל בבר"ע), ולמרות זאת השופטת פסקה הוצאות של 4000 ש"ח כשהעירבון הוא 10,000 ש"ח בבר"ע. בכך נשמט בעצם כל הבסיס (שלא היה קיים מלכתחילה) מתחת לנימוקי דחיית הערעור לרבות בגין מספר הבקשות לכאורה שהגשתי.

2. על התנהלותה של השופטת דותן ניתן ללמוד גם מספרו של מר יורם שדה "התחתונים" בו הוא מתאר 5 הליכים שעבר בערכאות הנמוכות ובין השופטים שדנו בענייניו הייתה השופטת דותן, תוך הבאת אסמכתאות, והתנסותו אצל השופטת דותן דומה לשלי. סיפרו של יורם שדה נמצא כולו להורדה חופשית באתר האינטרנט www.hatahtonim.co.il.

אילן קירשנבאום, המערער.